

[Indenrigsministeren.]

Lempelse af Huslejelovgivningen i Kontakt med Udviklingen, saa at det skarpe Brud undgaas, som ikke kan ønskes af det almindelige arbejdende Samfund, men kun bør tilstræbes af dem, der vil give Mulighed for de store Fortjenester uden Arbejde.

Medens det ærede Medlem Hr. Slesbager søgte sin Autoritet i Statistisk Kontor, synes det, som om det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt særlig søgte sin Ængstelse for Forslaget begrundet fra de juridiske Kredse. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt havde set, at en meget skrivende Højesteretssagfører havde betegnet Lovforslaget som revolutionært, og det ærede Medlem syntes at tage dette som Udtryk for Opfattelsen i videre juridiske Kredse.

Jeg vil dog gerne berolige det ærede Medlem med, at der dog vist er almindelig Mening om, at den Autoritet, som den paagældende Jurist eventuelt efterhaanden maatte opnaa, absolut ikke vil komme til at bygge paa hans journalistiske Virksomhed. Og kan jeg ikke tage det ærede Medlems Frygt for det revolutionære bort ved at minde om, at selve det konservative Partis Vælgerblad her i Byen, forinden Parolen blev givet fra Partiet her paa Rigsdagen, skrev, at dette Lovforslag syntes at rumme visse Indrømmelser til det konservative Standpunkt?

Men naar nu de ærede Ordførere foreløbig i deres Taler har vraget dette Lovforslag, hvad bliver der saa tilbage i deres Indlæg? Hvad vil de to Ordførere da? Jeg har set Grundejerbladet i den sidste Tid fuldkommen aabenlyst disponere over de to Ordføreres Partier som Brikker paa Grundejereforeningens politiske Skakbræt, men jeg maa aabent erkende, at denne Ublufærdighed fra Foreningens Side er endnu ikke i de Taler, de to ærede Medlemmer i Gaar holdt, blevet belønnet; jeg bemærker udtrykkelig, at den heller ikke er blevet belønnet fra Partiet Venstres Side; og det takker jeg for.

Der var, naar Afvisningen af Lovforslaget var kommet til Side, i de ærede Medlemmers Taler en Erkendelse af, at det ikke gaar an den 1. Maj i Aar at gaa ud i fuldkommen Frihed. Man gentog ganske vist stadig væk, at den nuværende Lov er den endelige Afviklingslov; men naar disse bestemte Ord var undsluppet de ærede Medlemmers Læber, saa var de Herrer igen under Nødvendighedens Lov, og de fortsatte: Selvfølgelig maatte vi have en Overgangstid.

Hvad vil det sige? Ja, det vil selv-

følgelig sige en ny Afviklingstid. Det ærede Medlem pointerede Gang paa Gang: Det, vi vil, er ikke en Boliglov, ikke Restriktioner. Men hvad forstaar de ærede Medlemmer da ved Boliglov og Restriktioner? Jeg forstaar derved, at der paa Grund af unormale Forhold paa Boligmarkedet ikke frit kan raades over Ejendommene med Hensyn til Opsigelse og Lejepris, og de ærede Ordførere erkendte, at en saadan Tilstand maa bestaa ogsaa efter 1. Maj 1931, saa kan man kalde det, hvad man vil, jeg kalder det Boliglovgivning.

Der kan være Strid om, paa hvilken Maade en saadan Lovgivning skal udformes. Jeg har foreslaaet den Vej, som angives ved det foreliggende Lovforslag, hvorved Tilstandene paa Boligmarkedet gøres mere elastiske end efter den bestaaende Lovgivning, hvorved der gives Mulighed for Bevægelighed, hvor en saadan Mulighed ikke før var til Stede, naar det kan ske med Rimelighed. De Herrer synes at foretrække en anden Fremgangsmaade, en Periode, hvor Forholdene skal lægges fast med Hensyn til Leje og Opsigelse; men hvis det skal have nogen Betydning, er det klart, at en saadan Periode ikke kan være helt kort, for saa vilde det jo være uden Betydning.

Jeg spørger da mig selv: Tror man virkelig, at en saadan hel Stivnen, som derved kan fremkomme, vil være heldigere, samfundsmæssigt set eller for Grundejerne, end en Lovgivning, der paa alle de Omraader, hvor der er Rimelighed derfor, giver Mulighed for Bevægelighed, og har man helt gennemtænkt, hvad Følgen af en saadan Fremgangsmaade vilde blive?

Fastlægger man for en vis Periode Forholdene med Hensyn til Opsigelse og Lejepris, maa der saa alligevel ikke i visse Tilfælde være Mulighed for Opsigelse? Jeg minder f. Eks. blot om Problemet urolige Lejere. Vil Forholdet ikke være det, at i en saadan Periode kan man ikke standse alle Installationer? Der bør være Adgang til Installationer, og der bør ske en Afvejen af, hvor meget højere Leje Installationerne med det samme gør rimelig. Og saa siger jeg igen: Hvorledes da komme udenom en Institution, der beskæftiger sig med disse Forhold!

At en gradvis Afvikling af Huslejeloven kan foregaa ad den af mig her anviste Vej, er sikkert. Hvorledes Overgangstilstanden skal forme sig, hvis man søger de Veje, som Venstres og de Konservatives Ordførere har været inde paa, kan jeg ikke